

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobkyně: **nezletilá N. H.**, zastoupena otcem L. H., právně zastoupena advokátkou Mgr. Veronikou Altnerovou, Eliášova 266/3, Praha 6, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, Jeremenkova 40a, Olomouc, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 2. 2025, čj. KUOK 21893/2025, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 7. 5. 2025, čj. 65 A 30/2025-20,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Ředitelka Mateřské školy Brodek u Přerova rozhodla dne 28. 1. 2025 na základě žádosti žalobkyně, zastoupené zákonnou zástupkyní - matkou M. H., o přijetí žalobkyně k předškolnímu vzdělávání od 1. 2. 2025. Proti rozhodnutí ředitelky podala žalobkyně, zastoupená zákonným zástupcem - otcem L. H., odvolání, o kterém rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 10. 2. 2025 tak, že odvolání zamítl pro subjektivní nepřípustnost, neboť žádosti žalobkyně ředitelka plně vyhověla. Žalovaný uvedl, že ze správního spisu nevyplynula žádná indicie o nesouhlasu otce žalobkyně s přijetím do mateřské školy ke dni rozhodnutí ředitelky a že není v pravomoci správního orgánu řešit neshody rodičů o tom, kterou mateřskou školu má jejich dítě navštěvovat.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného podala žalobkyně zastoupená svým otcem žalobu ke krajskému soudu, který ji v záhlaví označeným usnesením odmítl podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s., neboť byla podána osobou k tomu zjevně neoprávněnou. Žalobkyně v žalobě

netvrdila, jakým konkrétním způsobem se napadené rozhodnutí negativně promítlo do jejích práv.

[3] Žalobkyně (stěžovatelka) napadla usnesení krajského soudu kasační stížností. Namítla, že v případě, kdy její rovnocenný zástupce nesouhlasí s jejím přijetím do konkrétní mateřské školy, je třeba ve správním řízení odstranit tuto vadu spočívající ve vůli stěžovatelky. Žalovaný se nezabýval tím, co takový nesouhlas druhého rodiče s přijetím do konkrétní mateřské školy může znamenat.

[4] Stěžovatelka navrhl, aby NSS zrušil usnesení krajského soudu i rozhodnutí žalovaného a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

[5] Žalovaný souhlasí se závěrem krajského soudu. Řešení neshod rodičů není v pravomoci správních orgánů. K této otázce se žalovaný podrobně vyjádřil a dále popsal konkrétní skutkové okolnosti dané věci.

[6] Kasační stížnost není důvodná.

[7] V posuzované věci přichází v úvahu jako kasační důvod výhradně přezkum toho, proč krajský soud žalobu odmítl [§ 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., srov. rozsudek NSS ze dne 21. 4. 2005, čj. 3 Azs 33/2004-98, č. 625/2005 Sb. NSS].

[8] Ve správním řízení, jehož předmětem je rozhodování o přijetí dítěte do mateřské školy, je účastníkem řízení pouze dítě, které v zastoupení svých zákonných zástupců podává přihlášku k zápisu do mateřské školy. Rozhodnutím ředitele mateřské školy o přijetí dítěte ke vzdělávání může být dotčeno pouze právo dětí na vzdělávání a žádné veřejné subjektivní právo rodičů být dotčeno nemůže, neboť rodiče nejsou účastníky tohoto řízení. K tomuto závěru ostatně dospěla také judikatura správních soudů (srov. např. rozsudek NSS ze dne 27. 7. 2011, čj. 1 As 53/2011-109, bod 39, č. 2437/2011 Sb. NSS).

[9] Aktivní procesní legitimace k podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu je definována v § 65 s. ř. s. Podle jeho odst. 1 platí, že žalobu může podat každý, kdo tvrdí, že byl rozhodnutím správního orgánu na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení, nestanoví-li soudní řád správní nebo zvláštní zákon jinak. Nedostatek aktivní procesní legitimace, kdy např. žalobce buď dotčení na právech rozumně vůbec netvrdí, nebo takové dotčení je z povahy věci vyloučeno, povede k odmítnutí žaloby. Soudní řád správní tedy neumožňuje, aby někdo žaloval proti rozhodnutí v zájmu ochrany práv třetích osob.

[10] V dané věci stěžovatelka v zastoupení svou zákonnou zástupkyní podala přihlášku do mateřské školy. Této žádosti o přijetí do mateřské školy bylo plně vyhověno. Ředitelce v době rozhodování nebyl znám nesouhlas otce stěžovatelky s přijetím do dané mateřské školy. Následně stěžovatelka v zastoupení svým otcem podala odvolání, v němž namítala, že (zjednodušeně řešeno) její otec neudělil souhlas k přijetí do této konkrétní mateřské školy. Žalovaný odvolání pro nepřipustnost zamítl. Rozhodnutím ředitelky totiž nebylo zasazeno do práv stěžovatelky. Tím vysvětlil i to, proč nevzal v úvahu nesouhlas otce s přijetím

pokračování

stěžovatelky do mateřské školy. Následně podanou žalobu krajský soud rovněž odmítl, neboť stěžovatelka netvrdila zkrácení na svých právech, ale na právech svého otce.

[11] NSS uvádí, že v souladu s citovanou judikaturou s uplatněnou námitkou nebyla splněna podmínka aktivní procesní legitimace stěžovatelky k podání žaloby ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Na tomto závěru nemůže nic změnit ani argumentace, že vůle stěžovatelky je tvořena „*postupem přes její zákonné zástupce dle ust. § 876 a 877 OZ*“. Z povahy uplatněných námitek je sice zřejmé, že mezi rodiči stěžovatelky panují neshody ohledně toho, kterou mateřskou školu má navštěvovat, avšak to není otázka, kterou by měly rozhodovat soudy ve správním soudnictví. Tento spor si musí rodiče stěžovatelky vyřešit případně před civilními soudy (k tomu srov. rozsudek NSS ze dne 31. 3. 2016, čj. 4 As 281/2015-32, bod 27, ze dne 31. 3. 2016, čj. 4 As 280/2015-36, bod 27, či ze dne 15. 12. 2021, čj. 2 As 35/2021-40). Závěry správních orgánů i krajského soudu jsou proto správné a je z nich dostatečně zřejmé, proč nesouhlas otce stěžovatelky k přijetí do dané mateřské školy nemohl mít na výsledek posuzované věci vliv.

[12] Ze všech uvedených důvodů dospěl NSS k závěru, že kasační stížnost stěžovatelky není důvodná, a proto ji v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

[13] Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.); žalovanému nevznikly v tomto řízení náklady nad rámec jeho běžné činnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 25. července 2025

Ondřej Mrákota
předseda senátu